

ДЕЛИОРМАНСКА

ТРИБУНА

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Цена на вѣстника:
За година . . 3 лева
За 1/2 година 2 лева

Единъ брой 5 ст.

Всичко за вѣстника
се праща чрезъ
Д. Кълвачевъ.

Цена на обявлението:
I и II стр. на редъ 60 ст.
IV стр. „ „ 20 ст.
За обявлението на
всички учреждения се
взима 3 ст. на дума.
За многократни пу-
бликации по събразу-
мение.

Вѣстника се списва отъ редакционенъ комитетъ.

Гритцнеръ! Гритцнеръ! Гритцнеръ!

Най здравата и реномирана система
шевни машини е.

ГРИТЦНЕРЪ

Продавамъ ги само азъ. Поправки безплатно.

Съ почитъ: Ф. Митановъ,
Сѣщущъ педагогическото училище.

МАРКАРИЯНЪ

КЪЛВАЧЕВЪ

ФОТОГРАФИ

Работа по вкусъ. Снимки изящни.

ИВАНЪ АТ. МАКСИМОВЪ

Наемателъ на телалието. Пиема да продава раз-
ни вехти прѣдмети.

Въ магазина ми до Стоянъ Табановъ и другия,
бившъ на К. Нѣмцовъ, се намира разни вѣщи!

Тичайте при евтинджията.

АСЪНЪ ЦАНКОВЪ

АДВОКАТЪ

Адресъ: София улица Парчевичъ № 45.

митата и коствениитѣ данъци, отъ една страна, а отъ друга единъ увелеченъ и безбоясно падуть воененъ бюджетъ

Кога е въпросъ за обявление на тоя фактъ, не прѣдубѣдения гражданинъ на България лесно ще си даде такова, при вида на оная мизерна политика на безкрупно разхищаване народнитѣ богатства, що характеризира послѣднитѣ 5—6 години у насъ. Експозето на финансовия министъръ, Салабашевъ, посрѣщнато съ такава изненада и ужасение, като гръмъ отъ ясно небе откри неувѣдаемитѣ на прѣвъ погледъ причини за финансовата криза въ България, а заедно съ това естествениитѣ причини за всеобщия упадъкъ на поминъцитѣ, както и констатираното заскѣпване живота.

Тамъ, въ експозето, съ една очигледностъ, фразираща обикновенитѣ понятия за държавна финансова политика и стабилностъ, ясно, като на дланъ, биде прѣдставена картината на нашитѣ финанси подъ хайдушката ржка на финансовия гений на контрабандиста Паяковъ. Разбра се, че за 5 години държавния бюджетъ отъ 97 милиона лв. прѣзъ 1902 година е достигналъ прѣзъ 1908 година на цифрата 204 милиона—безподобенъ скандалъ, какъвто само въ България е възможенъ и търпимъ.

Отъ тия 204 милиона приблизително 10 се разходваха за народното просвѣщение, 4-5-отъ Мини-

стерството на търговията и земледѣлието; 4-5 за правосудие; 15-16 за пѣтища и съобщения; 5-6 отъ М-вото на външнитѣ работи; 7-8 отъ финансовото Министерство; 8-9 отъ М-вото на вътрѣшнитѣ работи, а всичко друго—лъвския дѣлъ отъ народнитѣ богатства—се разходва за армията и други произволителни цѣли.

И въ резултатъ на тая държавна политика, която за най-важнитѣ отрасли на народния животъ разходва нищожни срѣдства за да задоволи ненаситния търбухъ на военната хидра, ние имаме единъ непосиленъ бюджетъ, ние имаме едно данъчно прѣтоварване, една система на коствени данъци върху прѣдмети отъ първа необходимостъ.

Като естествена послѣдица отъ това, ние имаме заскѣпване живота, пропадане поминъцитѣ, гладно сжществувание въ масата на народа и всички дребни държавни служащи, които се заплащатъ колкото да не умиратъ, болѣсти и израждане на поколението. При тая скѣпота на продуктитѣ, грамадното мнозинство, особно по градоветѣ, дѣто мизерията е ужасна, е принудено да живѣе съ 40-60-80, най-много 100 лв. мѣсечно съ сѣмейство отъ 3-5-8 и повече даже членове.

Такава е нашата дѣйствителностъ, твърдѣ нерадостна твърдѣ грозна.

Въ замѣна на ония голѣми жертви, що народа дава за издрѣжка на дър-

Защо живота поскѣпнѣва.

Въ миналия брой на вѣстника обѣщахме да се изкажемъ по тоя тъй злободневенъ въпросъ. Сега изпълваме обѣта си.

Всеобщъ признатъ е фактъ, че живота, собствено необходимитѣ за живѣние продукти, день изъ день у насъ заскѣпнѣватъ до неумовѣрностъ. Всичко заскѣпна, като се захване отъ хлѣба, месото, дързата, облѣклото и се свърши съ

продуктитѣ на видния луксъ. Непотдавна, единъ министъръ на България, извѣстенъ контрабандистъ и пладѣншки обирникъ, награденъ за честна и вѣрноподадна служба съ златна табакера, отъ висотата на народната трибуна се провикваше, че неумовѣрното заскѣпване на живота, свѣдоцело за подемя въ националното благоденствие.

И като резултатъ—ние имаме ново покачване на

жавата, ние не виждаме поменъ отъ една ступанска политика, насочена къмъ създаване поминъци въ страната: земледелието ни все още е примитивно и експанзивно; индустрията ни е въ пелени, занаятиятъ — въ агония, природнитѣ богатства, що въ изобилие крие земята ни, почиватъ въ недрата ѝ чакатъ друго врѣме и други хора. . . .

Съ една дума, ступански застой по всички линии.

А легендарния български гений — благословения трудъ — би създалъ планини отъ блага въ тая хубава страна, ако интензивно се прилага въ всички отрасли на живота.

И не е ли, наистина, феноменално, че едно министерство на културата, каквото е това на търговията и земледелието, у насъ се третира като пето колело на държавната колесница; не е ли ирония съ идеята да се поощрѣва националното производство когато на това министерство се кредитиратъ нѣкакви 4,681,793, отъ които половината, ако не и повече, се разходватъ за заплати на чиновниците?

Често се говори за регламентация на индустрията у насъ. Създаватъ се закони за поощрѣване на младата ни индустрия. Е, добръ. Трѣба ли много умъ за да се разбере, че малцина ще сж ония капиталисти у насъ, които ще прѣдпочтатъ да пласиратъ капиталитѣ си въ индустриално прѣдприятие, когато сжщия капиталъ ще имъ носи много повече и по-сигурни дивиденди, ако,

както това и става, го вложатъ въ нѣкое лихварско прѣдприятие, което носи законни (?) печалби 15% (не говоря за лихварския таенъ институтъ, дѣто апетитѣ сж вълчи и дѣто лихвитѣ сж 40-50-60, даже 100%).

То се само отъ себе разбира, че малцина ще сж лудитѣ българи, които биха прѣдпочели главоломния рискъ на културъ-трегера индустриалецъ прѣдъ разумния изгледъ отъ нищожници да станатъ, изневидело като че ли, крупни богаташи за смѣтка на една съвѣсть, твърдѣ малко зачитана и още по-малко потрѣбна въ днитѣ, що приживѣваме. . .

И тѣй, лошата финансовата политика; липсата на една рационална загриженостъ за развоя и модернизирание ступанския битъ на трудолюбивия българинъ; грамаднитѣ неизводителни разходи иматъ за прѣкъ резултатъ поскупване на живота, който всѣки новъ денъ става по-малко възможенъ за масата на народа, който собствено чувствува най-болезнено всичко това.

Една държавна организация въ пълна хармония съ нуждитѣ на широкитѣ народни маси; единъ политически режимъ на пълната демокрация — ето дѣйствителния антиподъ на всички злини, що изключватъ днесъ възможността на човѣка да живѣе човѣшки. Да се борятъ за тържеството на тоя режимъ е наложителната задача на всички ония, които съ честния и достоенъ трудъ гладни мратъ.

Kämpfer

ПОДЛИСТНИКЪ

Да живѣе златната партия! . . .

(рѣчь на единъ народникъ прѣдъ едно противно-холерно събрание въ С-а)

Почитаеми народъ! Нашата партия зема позията по настаналитѣ събития, а особено по случай близкото височайше присъствие на холерата въ нашия градъ. Да, демократическото правителство трѣба да е спало, за да не може сега да спре нахалното днесъ

— утрѣшно нахлувание на холерата чрѣзъ нашия градъ въ цѣла България. Асж правителството по всички въпроси все спи. Но, Г-да, нека тѣ спятъ сега, понаяли се на държавната трапеза. . . нека тѣ спятъ, тѣ, лъжедемократитѣ, палачовцитѣ, нека спятъ. . . (тукъ ораторътъ си прѣгълтна слюнкитѣ, пооблиза се, изправи се тържествующъ и продължи). Има единъ буденъ стражъ, партията народна, да, тя всѣки моментъ е будна и готова да оправи кормилото държавно, ама нейсе. . .

Една скандална история.

Лѣкарь-кождеръ.

На 21 априлъ т. г. въ Силистр. Окр. Сждъ ще се гледа дѣлото на Силистр. градско-общински лѣкарь, Д-ръ Драгановъ.

Цѣлата тая история е тѣй мистериозна, тѣй интересна, при това изобличающа такаво долнопробно дърмоѣдство, че ние се чудимъ, какъ може да се търпи още тоя човѣкъ на такъвъ високъ и деликатенъ постъ.

Прѣзъ юли 1907 год. Силистр. гражданинъ Мустафа Мехмедали Ходжовъ, подава заявление до Министерството на финанситѣ и Русенския Окр. финансовъ Н-къ, на които съобщава, че градския лѣкарь, Д-ръ Ж. З. Драгановъ упражнявалъ лихварство отъ дълги години, безъ за това да заплаща данъкъ занятие.

При това съобщава имената на ония, които сж станали жертва на неговитѣ лихварски мрѣжи, единъ отъ които е и бащата на заявителя — Мехмедали Ходжа Сюлемановъ, комуто, слѣдъ като цѣли 15 години плащалъ тежки лихви и погашения, Д-ръ Драгановъ продалъ кжщата за изплатенъ записъ.

Отъ прѣписката по дѣлото явствува че Д-ръ Драгановъ е упражнявалъ лихварство отъ дълги години.

Отъ произведеното дознание правимъ слѣднитѣ дознание:

1. Величко Панчевъ съ подписа си твърди, че прѣзъ 1886 г. е взелъ отъ Д-ръ Драганова 83 напалеона

леона подъ ипотека на кжщата си, а подписалъ записъ за 100 напалеона.

Отъ тогава въ продължение на 17 години е плащалъ лихви по 17 напалеона годишно, а 2 години — по 24 напалеона — всичко е платилъ 250 напалеона лихва. На край, обаче, Д-ръ Драгановъ го осжжда за 2800 лв.

Извадена кжщата на публична проданъ, била купена отъ сжщия, Д-ръ Драгановъ, за 2000 лв. само и харизана за ученишка трапезария. Благодарение направилъ-увѣковѣчава името си човѣка. . .

2. Иванъ Ивановъ съ подписа твърди, че е взелъ прѣзъ 1896 год. отъ Д-ръ Драганова 5000 лв. подъ ипотека на кжщата съ 10% лихви година. Прѣзъ 1905 год. кжщата му била продадена отъ благодѣтеля му, Д-ръ Драгановъ.

3. Христо Т. Поповъ тоже съ подписа си твърди, че прѣзъ 1888 год. е взелъ 2000 лв. съ 12% и прѣзъ 1893 год. — 6000 лв. съ 18% и плащалъ тия лихви до 1897 год., когато се е окончателно изплатилъ Д-ръ Драганову.

4. Д. Захаридовъ твърди, че е подписалъ Д-ръ Драганову записъ за 3000 лв. по 10% и е плащалъ тия лихви до като ликвидиралъ дълга си.

5. Ил. Собаджиевъ при подписа тѣй сжщо твърди че е взелъ отъ Д-ръ Драгановъ прѣзъ 1892 год. 10000 лв. съ 8% лихва. Ликвидиралъ си е, обаче,

(тукъ ораторътъ прави една гримаса, катъ че ли псува нѣкого на майка).

Почитаеми народъ! вие всички Силистрерски граждани, като ви гледамъ тѣй умърлушени, не мога да не заключа, че васъ ви измжчва призрака на страха. Г-да, вие сте изплашени! (суматоха, всички се гледатъ). Не само вие, Г-да, ами и хора като моя безстрашенъ прѣзъ всички управнически режими добъръ приятель, бай Добри, учителъ въ Тутраканъ, който всѣка недѣля идва тукъ, да извините за изражение-

то, по голѣма нужда, защото тамъ е тѣсно и задушно, изобщо несъобразно съ неговата конструкция, по която причина и не е въ състояние да върши тамъ отъ подобенъ родъ работи. . . . На, вижте, потърсете го помежду си (всички го търсятъ съ погледъ и изедитѣжъ всички изъ едно гърло: „нѣма го, нѣма го“). Да той го нѣма, днесъ е недѣля, какво значи това? Това значи, че бай Добри е уплашенъ, а това значи, че цѣлия народъ е уплашенъ. Друго (съ пониженъ

дълга връзка 2-3 години.

6. Разсълт Минчевъ съобщава си твърди, че самъ той не е заемалъ съ никакви пари отъ Д-ръ Драгановъ, нъ знае добръ, че „Д-ръ Драгановъ въ Силистра е единъ видъ банка“ и че затова е милионеръ.

Въз основа всички данни, финансовото управление констатира несъмнителен фактъ, че Силистр. Градски лѣкаръ, Д-ръ Драгановъ, незаконно е упражнявалъ лихварство, което занятие му докарва 5000 лв. годишенъ доходъ и за това постановява:

Облага Д-ръ Драганова съ 100 лв. годишенъ данъкъ за упражняване лихварство—всичко 1350 лв. и 1300 лв. глоба за незаконно дѣйствиe—всичко 2650 лева.

Въ апелативната си жалба, писана въ адвокатското писалище на Г-на Д. Коджабашиева, хрисимия милионеръ не отрича да е далъ на 3—4 души пари, на обща стойностъ 19—20 хиляди лева, съ нишната лихва 7—8%, нъ това, казва той, вършилъ за да услужва, за да подпомага, отъ хуманностъ.

Азъ, казва той, имамъ си постояненъ занаятъ градски лѣкаръ и за минутка да допуснемъ, че съмъ лихварствувалъ, то слѣдва да бѣда обложенъ по чл. 13 а. л. II отъ закона, с. р. като се прѣсметне 2%, върху добиванитѣ приходи отъ 20000 лв. мой капиталъ, даванъ по 7—8%, годишно, а не тъй произволно, както това прави Г-на Финансовъ Началникъ. А пъкъ глобата

щото прѣстъпленieto е е незаконно наложена, за-покрыто съ давностъ.“ Ай, завалната Д-ръ, признава грѣха си, нъ много пари искатъ

„Пъкъ че съмъ се ржководилъ само отъ хуманни чувства—да помагамъ и услужвамъ, за това свидетелствуватъ слѣднитѣ обстоятелства:

1. Подарихъ на Българската черква въ града ни една камбана за 1500 лв. фактъ удостоверенъ съ приложеното тукъ свидетелство № 39 отъ 31 дек. 1896 год. издадено отъ църковното Н-ство.

2. Подарихъ 1000 лв. на Силистренската II кл. болница, за което прилагамъ свидетелство № 467 отъ 27 августъ 1907 год.

3. 500 лв. подарихъ на опълченското др. „Добруджа“—удостоверение № 24 отъ 1897 год.

4. Подарихъ една кжца, бивша притежание на Величко Панчевъ, за нуждитѣ на безплатнитѣ ученишки трапезарии“.

И какъ съмъ слѣдъ всичко това, иска да каже почтенния благодѣтель на града, нѣкакъвъ финансовъ н-къ да прѣслѣдва единъ такъвъ хуманенъ, божичовѣкъ като мене. Какъ?

Това е свѣтотатство

Свѣтотатство е, викаме и ние. Човѣка подарилъ не друго—камбана—за да привиква богомолцитѣ да се молятъ за грѣховетѣ си, а и той за своитѣ. Подарилъ е цѣла кжца за безплатна ученишка трапезария, слѣдъ като изтиска като лимонъ единъ човѣкъ и изхвърли сѣмейството му

ласа самъ душа.

Друго. Защо ни сж насъ тия нови карантини. Ще баталясатъ толкова пари, пъкъ ей тамъ е, до Айдемиръ, коджамитѣ берхане само за двѣ свини и петъ крастави кокошки се подържа.

Ами тука вчера какво ми сж плъзнали ония ми ти руски офицери? Мойтѣ уважения къмъ офицерското звание—азъ имамъ слабостъ къмъ тия истински народни служители; самъ съмъ билъ офицеръ на Француската армия, нъ сега да се прѣждосатъ отъ тука—холера носятъ тѣ.

И питамъ азъ още, какъ

на улицата.

И слѣдъ всичко това сждѣ !!

Ахъ неблагодарно човѣчество. Какъ малко знаешъ ти да цѣнишъ своитѣ доброжелатели? !!!

И тъй на 21 априлъ Темида съ затворенитѣ очи ще отвори устата си и произнесе позора на единъ български лѣкаръ и на онова общество, което при вида на милионитѣ му го огражда съ милоститѣ си. . .

Смѣлчакъ.

ДОПИСКИ

с. М. Кайнарджа

Г-нъ Редакторе,

Въ селото си ние имаме единъ попъ, тъй богоуденъ, че основателно се питаме ще ли се намѣри мѣсто въ ада за него. Именува се нашето отче Ангелъ, а понеже прѣди да се отдаде въ служба богу е билъ овчаръ, зоватъ го—Овчаровъ.

Нашето отче много наподобява извѣстнитѣ легендарни анахорети: прѣзъ живота си не е вкусалъ вино, а отъ ракията бѣга, като лукавия отъ измирски темянь. Храни се само съ постна храна и пази боже месо да тури въ устата. Косата, дълга и рунтава, на день два пжти мие; селянитѣ нищо не вършатъ, до дѣто не се допитатъ до него: любовта имъ къмъ отчето е тъй голѣма, че едидъ колай да има да го задушатъ въ прѣгрждкитѣ си и да го удавятъ съ чувствата си,

во е това правителство, дѣто не отвори война на животъ или смъртъ съ тая проклета холера? Та нѣма ли, бѣ Г-да една холера понататкъ къмъ София, една демократическа холера, да ги измите, бе братя! Ние стражътъ, будния стражъ, партията народна—сме готови всѣки моментъ да поемемъ властта, ще изселимъ и холера и холерцитѣ изъ България. . . . Да, ние сме злато, Г-да; ние сме златната партия въ България, прочие да живѣе златната народна партия, долу, правителството и холерата му. . . . Силистра Авелъ

За посрѣдническата си работа между небето и земята, отчето пари не взима; той изобищо гледа на паритѣ като на дяволско приобретение.

Случайно попаднатъ ли му въ ржцѣтъ такива, бърза да ги принесе въ храма на Бакхуса—крѣмата на бай Гергя Чорбаджиолу. Тамъ, цѣлъ отдаденъ на бдѣние, често денонощно, въ свѣтилището на храма—едно малко оградено сепаре—отчето, изпаднало въ религиозенъ екстазъ, започва въ позата на легендарния оракулъ, да говори не-свѣстно думи, между които често, ако не винаги, такива, каквито само въ лексикона на Трапезундскитѣ хамали има. Въ такива изключителни само моменти отчето, како индийски факиръ, е способно на всичко: забравя то и черква, ако нѣкога е мислило за нея, и Бога, ако нѣвга е вѣрвалъ въ него. Тогава той принадлежи на сатаната.

Нашето отче е скаранъ съ всички житейски и земни канцеларски формалности и затова то не бръсне никакви смѣтки, тефтери и отговорности. Имайки свѣстѣта винаги буденъ стражъ, то пише въ акъла си.

Ето защо не счита за нужно да издава кръшелни и вѣнчални свидетелства, макаръ такситѣ и маркитѣ за тѣхъ да е пишанъ събирало. Когато напоследкъ лукавия му курдиса единъ капанъ, отчето продаде двата си коня, купи гербови марки съ стойността имъ и пакъ не му достигнаха.

Отчето е комунистъ—не признава частната собственостъ и безъ церемонии я експроприира, кога му падне въ ржка. Тъй напр. той благополучно прибира отъ длъжницитѣ на църковната каса дадени съ записи пари, записитѣ унищожава, нъ въ приходъ сумитѣ не вписва.

И кажете слѣдъ всичко това, че нашия попъ не е благочестивъ като Ангелъ и хрисимъ като овчаръ. . . И кажете още, не заслужа ли той любовта, съ която го огражда благочестивото му паство.

А.

гласъ). Снощи чухъ комшинята ми като разправяше, че оная нощъ носели единъ боленъ, който много пѣшквалъ, но не можахъ да дочуя отъ каква холера е билъ боленъ той, дали отъ Руска, или отъ нашеиска. Е, питамъ азъ, какво прави държавата че е допуснала вече холерата въ града? Дѣ сж Г-да докторитѣ. Дѣ? Нѣма ги. Всички командировани тукъ тамъ, а града ни потъналъ въ мискилъкъ. Само Д-ръ Стояновъ остана айлякъ, ама кое по-напрѣдъ и той сиромаша. Като бѣсно куче тича насамъ нататкъ елбетес не може да ско-

ХРОНИКА

Министерството на Народното просвещение е отпуснало 3000 лв. помощ на мухамеданските училища в града.

Това е хубаво. И турците в страната ни са български граждани. И те се нуждаят от просвета и образование.

**

Учителското д-во „Стремление“ кани членовете си на заседание за 26 т. м., 10 часа сутринта, с дневен ред:

1. Организация на средно — школото образование — рефератъ.

2. Обединението на учителски организации — рефератъ.

3. Отношенията на Б. У. С. към професионалните организации — рефератъ

4. Делегатски изборъ и
5. Разни.

Отъ настоятелството.

**

На 12 т. м. женското дружество с литературно утро отпразнува годишния си празникъ.

При изпълненъ, прѣдимно съ дами, салонъ, прѣдседателката на дружеството, Г-ца М. Петрова, даде изложение за дѣйността на дружеството.

**

Натоварени сме да запитае Г-на Управителя на митницата въ града, защо допуска заобиколка на законитѣ по отношение секретаря, Заралиевъ, когато е знайно, че той е студентъ въ Букурешкия университетъ и неотговаря на качествата, изисквани по чл. 5 отъ закона за чиновниците по гражданското вѣдомство.

**

Явна благодарностъ.

Учителитѣ отъ Силистр. основни у-ща изказватъ отъ свое и отъ името на бѣднитѣ у-ща благодарностъ къмъ неизвѣстния за тяхъ дарителъ, който благоволилъ да депозира въ магазина на единъ мѣстѣнъ търговецъ 100 лв. за покупка платъ за облѣкло на бѣдни ученици по случай празниците.

Учителски съвъ.

Въ града ни е пристигналъ Русенския Окр. училищенъ И-ръ, Ив. Ванковъ по ревизия на училищата.

Покана

Поканватъ се дѣйствиелните и свободни членове на гимнастическото д-во „ДОРОСТОЛСКИ ЮНАКЪ“ да присѣствуватъ въ недѣля на 19 того, 10 часа прѣдъ обѣдъ въ :салона на педагогическото училище на общо събрание съ дневенъ редъ: 1. Празнуване патрсиия празникъ на д-то — 23 тогѣ.

2. Излета до г. Тутраканъ на 2 и 3. май и

3. Избиране втори подглаватаръ на дружеството;

Отъ настоятелството.

Силистр. Гр. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2787

гр. Сил., 9 Априлъ 1909 г.

Обявява, се на интересующитѣ, че на 25 априлъ т. г. отъ 3 до 5 часа въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ градско общ. Дунавска Баня, за врѣме прѣзъ лѣтния сезонъ на настоящата 1909 г. за праучастие въ търга се изисква залогъ 10 лева, и свидѣтелства по чл. 11 отъ закона за Общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ по търга условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на Общинското управление.

П. Кметъ: Я. Коецовъ
Секретаръ: А. Господиновъ
Попинско сел. общ. управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 641

с. Попина, 6 Априлъ 1909 г.

Понеже насроченитѣ за днесъ търгове, за доставката на канцелярски материали, освѣтление, отопление и др. нужди за участ. фелдшерска амбулатория въ с. Попина и доставката на формено облѣкло за общинскитѣ полиц. стражари за прѣзъ н. г., не се състояха по неявяване на конкуренти, обя-

вявамъ втори търгъ, който ще стане на 28 того въ общинското управление, подъ условията въ обявлението № 155, публикувано въ в. „Дневникъ“, брой 2394-909 г.

Общ. Кметъ: Илия Т.

Брезовъ

Секр.-Бирникъ: Д. М.

Дороетолени

II Сжд. Прис. на Сил. участъкъ

И. дѣло № 603/908 г.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 807

Съгласно Исполнител. листъ № 12381/908 г. въ ползаина Стефанъ Цоневъ отъ гр. Силистра, противъ Цони Николовъ отъ с. Кара Орманъ за 500 л. други. обявява се че отъ 13 априлъ до 13 май т. г. ще се продава въ канцеларията ми слѣдния имотъ, принадлежащъ на горния длѣжникъ находящъ се въ землището на селото Кара Орманъ, именно:

Нива 6 декара въ мѣстността „Махала Орманъ“ при сѣсѣди: Пени Ивановъ, Митю Янчевъ, Ив. Илиевъ пжтъ оцѣвна за 420 лв.

Имота свободенъ.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката на горѣ.

Желающитѣ могатъ да разгледатъ книгата всѣки присѣственъ денъ, съ съобразяване съ чл. чл. 1017, 1022, 1028, 1033, и 1037 отъ гражданското сжд-производство.

гр. Сил., 10 Априлъ 1909 г.

Сжд. Приставъ: Ионовъ

Сжд. приставъ на II участъкъ

И. дѣло № 74/909 г.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 811

гр. Сил., 10 Априлъ 1909 г.

На основание изпълнит. листъ № 2046, издаденъ отъ Силистр. Мирови сждъ на 24 мартъ 1907 г. въ полза на Салимъ Алиновъ отъ гр. Силистра противъ Рабие Халановъ отъ гр. Силистра за 370 лева и прочее, и съгласно чл. чл. 1004—1036 отъ граж. сжд-производство съ настоящето чѣстъ имама да обявя на на почитаемата публика, че отъ днесъ до 31 денъ т. е. отъ 13 априлъ до 13/V т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ надаване отъ първоначалната цѣна на горѣ въ

канцеларията си — слѣдний недвижимъ имотъ принадлежащъ на длѣжницата а именно:

Кжща едноетажна полу-срутена съ 2 отдѣления и едно дамче, построена отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ керемиди, съ дворно мѣсто отъ една улица около 20 квадр. метра, а кжщата заедно съ дамчето поставена на 30 квадр. метра, находяща сж въ гр. Силистра, улица Х. Мехмедъ Бимбаши № 46 при сѣсѣди отъ 2 страни Ради Якувеску Айше Молла, пжтъ и Баба Смаганда Димитрова оцѣвна за 300 лева.

Книжката по проданта ж на разположение всѣки присѣственъ и часъ въ канцеларията ми.

Сжд. Приставъ: Ионовъ

Дончеларско сел. общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 807

с. Докчеларъ 28 III 909 год.

На 30 априлъ 1909 год. отъ 3 до 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване на наемателъ сксплотацията на слѣднитѣ имоти, принадлежащи на Турското Основно училище въ с. Кжжлъ Буранъ за врѣме отъ 1 юлий 1909 г. до 30 юний 1912 год. а инено:

1. Единъ дюкянъ съ три стаи, служащъ за търговия, находящъ се въ село Къзълъ Буранъ.

Първоначалнитѣ оцѣнки на горнитѣ имоти възлизатъ на 150 лв. годишно.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5°, върху първоначалнитѣ оцѣнки.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятие сж задлѣжителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общ. Кметъ: А. Исмаиловъ

Секр.-Бирникъ: В. Г.

Узуновъ

Продава се дворно мѣсто отъ 440 кв. м. на улицата „Царъ Симеонъ“ № 42.

Съ разумеение:

Анастасъ Златаровъ

Силистра, Печатница П. Д. Арляновъ